

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΙΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Φιλοσοφία τοῦ Μαρτίου,
ποὺ τάφους γέρω του θωρεύ.

(Μή τοῦ Δασπάνου τὴν αὐλὴν, ποῦ ὁ καθένας τρέχει
νὰ μνημονεύῃ σήμερα δύοντας θαιμάρενον ἔχει,
νὰ κι' ὁ Μαρτῖος μὲν οὐδόματη λαμπάδα καὶ λιθάνι
στὸν τάφο τοῦ Σουσάνη.

Καὶ βλέπωντας τριγύρῳ τοῦ τόπους σταυρούς καὶ μνήματα
ώστιν ιεροκήρυκας μιλεῖ καὶ κάγει σχήματα.)

*Αμποτες τοῦ Δεσπότη μας νάχα κι' ἔγω τὴ γνῶση,
ἢ τοῦ παππᾶ Θεόκλητου τὴν ἔξαψι τὴν τόση.
Εἴθε κι' ἔγω ποῦ μὲ γελοῦν καὶ μὲ νομίζουν χάχα,
πεδί Πεταμίδου τοῦ παππᾶ τὴν εὐγλωττία νάχα,
ἢ Σωτηρίου τοῦ Ραζῆ τὴν τόλμην καὶ τὸ θάρρος,
γιὰ νὰ σᾶς πῶ, ἀγαπητοί, τὶ πεναπή ὁ Χάρος.

Μετανοεῖτε, ἀδελφοί, μετανοεῖτε πάντες
καὶ δοῦλες μὴν πειράζετε, οὔτε καὶ γκούρενάντες.
Μετανοεῖτε, ἥγγικεν τῆς κρίσεως ἡ ὥρα·
γι' αὐτὸ κι' ἀλλαζάν αἱ καιροὶ
καὶ ὁ καθένας ἀπορεῖ
ἄν εἶναι κονταφλέβαρος ἢ ἀλωνάρης τώρα.

Μετανοεῖτε, ἥγγικεν δευτέρα παρουσία·
γι' αὐτὸ καὶ μᾶς κυρίεψε φρικτὴ ἀπελπισία
κι' ὅπως τὸ πρᾶμα πάσι,
ὁ ἀνθρώπος τὸν ἀνθρώπο, μοῦ φαίνεται, θά φάγ.
Μετανοεῖτε ἥγγικεν κι' αὐτὸ τὸ πανηγύρι,
καμετε τα μπαστλασας γιὰ νάπαστε χαζήρι.

Νὰ τῆς Ἀποκαλύψεως τὸ τέρας τὸ μεγάλο.
ἢ πεντα ποῦ μᾶς ἀπειλεῖ θὰ ἔναι δίχως ἄλλο.
Νὰ κι' ὅσα ἐπροφήτεψαν τ' ἄη Κοσμᾶς τὰ χεῖλη,
ποῦ μέσ' ἀπὸ τὸ χεῖμα σου χάνεται τὸ σταρόλι.
Μετανοεῖτε, βρέ παιδιά, κι' ὁ κόστρος θὰ γυρίσῃ,
εἰς τέτοια διατάξεις καλότυχος ποῦ ζήσῃ!

Καὶ πῶς νὰ μὴν παραδεχθῶ πῶς φθάνει συντελεία,
θρησκευτας τὴν κατάστασι τοῦ κατάστους τὴ γελοία;

Κις ὑψιτοῦ ἀξιώματα κλαψάρικα παιδάκια,
κι' ὅλο τὸ παρακράτηρας νὰ γένεται πλακάκια
καὶ πρόεδρον τῆς γῆς αὐτῆς τῶν πόθων τὸν μεγάλων,
ἔναν Καρράζη μάστορα συναλιῶν καὶ μπάλων;

Καὶ πῶς νὰ μὴ φυτάζομαι τὸν κόσμο χαλασμένονε,
βλέπωντας τὸ Σιμόπουλο στὴν κάσσα καθημένονε
λύνοντα τὰ προβλήματα,
πῶς θάργουν περισσόματα τὰ τόσα μας ἐλλείματα.
*Αμέσως τὸ κατάλαβα πῶς συντελεία φθάνει,
ἀροῦ ὁ Θεός ἐσπούδαξε νὰ πάρῃ τὸ Σουσάνη.

Μετανοεῖτε ἀδελφοί, ἀκοῦστε με κι' ἐμένα
καὶ σεῖ, ἀφρόντες πῶλητε τεσκίνια φιλλαριένα,
βγάρτε τα νὰ γλεντήσετε καὶ νὰ θραπαῆτε,
γιατὶ στὴν ἄλλη τὴ Ζωή, Λουρδάδες δὲ θὰ βρεῖτε,
βγάρτε τα νὰ χορτάσετε κι' ἐμάς τοὺς πεινασμένους
νὰ μὴ γυρεύουμε φωρὶ ἀπὸ τοὺς κολασμένους.

Μετανοεῖτε καὶ φέρετε με,
καὶ δαυτεροῦ μὴ δίνετε
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣ. ΥΠΦ30041

γιατ' εἰν καιρὸς νὰ γίνεται
Μαγδαληνὲς Μαρίες.

Ἡ Εὐχὴ μαράκα σας, δὲν εἶχε τέτοια λοῦσα·
κι' ἔγινε νύρη στὴν Ἐδέμη, μὲ μιὰ δργυὰ πατοῦσα.

Ο Σολομών ἐφώναζε· “ τὰ πάντα ματαιότης·
κι' ἀν γένης καὶ ἡγούμενος κι' ἀν γένης, καὶ Δεσπότης,
κι' ἀν ἄπειρος μόνον πάντρευτῆς κανὸν ἔξη καὶ δεκάλις,
κι' ἀν εἰσαὶ ποὺρος Χριστιανὸς ἢ καθορὸς Μακράκης
κι' ἀν γένης καὶ εἰσπράχτορας κι' ἀν γένης καὶ ταμίας,
ἔνα συνάχι σ' εὔρηκε καὶ σ' ἔκοψε μὲ μίας.

Κι' ἀν εἶχες ἀπὸ ζῶντας σου ἀγαλματῶδες σῶμα,
ἢ πέρδικας περπάτημα ἢ ρόζομπας χρῶμα:
κι' ἀν εἶχες μάτια τούρανοῦ καὶ Χεροβεῖμ φτεροῦγα,
ἢ πλάτη κακοτράχαλη ἀπὸ τὴν βεντεροῦγα,
ἢ στόμα σὸν τριαντάρυλλο, ἢ μύτη σὸν κατίκι,
καμμία ξετυνοίρησι δὲν κάνει τὸ σκουλᾶκι.

Ἐρωτῶ τὴν ἑώραμένη, ἐρωτῶ τὸν ἐραστὴν·
ἢ προσπάθεια τοῦ κόσμου, ποὺ ὑπάρχει; ποὺ ἐστὶ;
Ἐρωτῶ κι' ἐκεῖνον πῶχει Γαλαταίου προκοπή,
ποὺ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία, νὰ μοῦ πῆ.
Ποὺ ὁ ἄργυρος, βρέες πλούσιοι; ποὺν ἡ λίρες κι' ὁ χρυσός;
ποὺ τῶν οἰκετῶν πλημμύρα κι' ὁ παρῆς ὁ περισσός;
Ποὺν αὐτὸς ποὺ σὸν κοκόρι ἐγλεντοῦσε μὲ σαράντα;
πάντα κόνις, πάντα τέφρα, μιὰ ροπή καὶ ταῦτα πάντα!

Ξάφνου ἔτυχε μπροστά μου, σκόρπια κούκκαλα νὰ ιδῶ,
κι' ἄρα γε Θείμου, εἴπα, τίνος νᾶν ἐτοῦτα 'δῶ;
νᾶνε βασιλῆα μεγάλου ἢ φαντάρου φουκαρᾶ;
νᾶνε νηστικοῦ ζητιζάνου ἢ χορτάτου ταλαρᾶ;
νᾶνε ἄρα γε δικαίου τακουνᾶ χριστιανοῦ
ἢ μασόνου καρμιανοῦ;

Νᾶνε ἄρχοντος ποὺ νᾶχε στὰ Παρίσια σιργγιανίσει
ἢ φτωχοῦ φαμελεμένου ποὺ δὲν εἶχε νὰ φωνήσῃ;
Ἄσσα γε, ποյὸ νᾶνε ντάρας πούχε μπρέο στοὺς χορούς,
καὶ ποյὸ νᾶνε δικκονιάρας κακομοίρας σταγτιαρούς;
Παιδὸ τὸ μπούρδινο νὰ ἦναι, ποյὸ τὸ πλούσιο τὸ μεγάλο;
Σάπιο κούκκαλο καὶ τόγα, σάπιο κούκκαλο καὶ τάλλο!

Θρηνῶ, πεινήσε κι' ὀδύρομαι διάκοις ἔννοήτω,
τὶ τζόγια εἰμαι σήμερα καὶ πῶς θὰ καταντήσω.
Τὶ θαῦμα τὸ περὶ ἡμᾶς! Οἴτη φρικάδης σκέψις!
ιᾶται σὲ νύρης ἀγκαλειά
σᾶ βάτιος μὲ τριανταφυλλιά
καὶ μ' ἔνα κόρπο ἀξαφνο, σᾶ σκῦλος νὰ βρωμέψῃς!

Καὶ σεῖς παρθένες ἔμψορφες ποῦ ἥδονάς θιρεύετε.
σ' αὐτά τὰ κρύα μυημάτα, τὶ διάσολο γυρεύετε;
Φύγετε! Δὲν ταιριάζουνε μὲ τ' απαλά σας χειριά,
λιθάνγια ψυχοσάββατου καὶ πένθους λιανοκέρηχ.
Γιὰ τὴν τρελλή τὴν νηρότη σας δὲν είναι ξεδωτήρες
ποτὲ, τὸ κοιμητήριο.

Εἶναι κρίμα τοῦ ματζίνεσσας ἢ κρυσταλλεύχ ροῦσε,
νὰ βρέξῃ κυπαρίσσιο!

Ἔνας βαρύς καὶ γοερός τὰς ἀκοάς μου πλήττει!
Εἶναι μιὰ χήρα ποὺ θρηνεῖ τὸν πρώτο μακαρίτη!
Αρφοτε τὴν νὰ κλαίῃ·

νὰ δέρνεται, νὰ λέῃ·
νὰ ἐκδηλοῦνται τῆς φτωχῆς ὁ πόνος της ὁ κρύριος,
ἐν δσῳ δὲν εὑρίσκεται καινόργυρος ὑποψήφιος.

Κι' ἐλόγου σας φιλάργυροι καὶ τόσοι παραλῆδες,
ποὺ τῶν ταμείων σας ἡ φλόξ σὰν τόσες χρυσαλλίδες
σας; ἔλκει καὶ σας πνίγει,
ποὺ εἰσθε; Πώς τὸ πόδι σας τὰ μυημάτα δὲν θίγει;
Ἐλάτε δῶ νὰ ιδῆτε
τὶ πόζα θὰ διαλέξετε νὰ φωτογραφηθῆτε!

Φοβεῖσθε; Φόβος ἀδικος τὰ σωτικά σας δέρνει·
ὅ Χάρος ἀστειεύεται μαζί σας. Δὲν σᾶς πέρνει!
Δὲν σᾶς τὸ κοθει τὸ σκοινί·
τ' ἀρέσει νὰ σᾶς τυφαννή·
τ' ἀρέσει τ' ἀλιτήριο μαζί σας νὰ γελάρη·
τύρια π' ὁ περονόσπορος τ' ἀμπέλια σᾶς χαλάσει!

Μετανοεῖτε ἀδελφοί· ἐπέστη γάρ ὁ χρόνος,
ποὺ θὰ στηθῇ τοῦ δικαστοῦ ὁ ἀπαστράπτων θρόνος.
κι' οἱ μεν καλῶς πουλισαντες θὰ πᾶ νὰ βρῆτε μέλι,
οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες κι' ὅπου κακοῦ σας θέλει.
Κι' ἔγω π' ἀνήκω σίγουρα στοὺς Σατανᾶ τὴν ζύμην,
θὰ πῶ τοῦ δικηγόρου μου νὰ δικασθῶ ἐστήτων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΖΩΤΕΛΙΑ ΚΑΙ
ΥΟΥΧΕΛΑΙΟΥ ΗΜΙΟΝΙΑΝΙΚΟΥ ΝΗΡΤΙΣΚΑ ΛΕΩΝΗΑ
ΥΟΙΚΙΤΑΝ ΛΗΤΟΛΛΑΥΞ

Ἄνωκάλυψες μεγάλη,
ποῦ σὲ σάρτο θὰ μᾶς βγάλῃ.

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς στὸ σημερνὸ τὸ φίλλο,
ἔνα σπουδαιόν γεγονός θέλει σᾶς ἀναγγείλω.
“Αν καὶ μεγάλη καὶ φριχτὴ μᾶς κυνηγίᾳ φτώχεια,
κι' εἰν ὅλα μα; ἀνάποδα κι' ὁ Μάνης πρωτοβρόξεια.
Μὲ τοῦ Θεοῦ τὴ δύναμι καὶ μὲ τὸ μεγαλεῖο,
μὲ, τὸν Ἐλήρο εὐρήκαμε σπουδαιό μεταλλεῖο,
κι' ἀς τρέξῃ ὁ καθένας σα; τὸν θηταιρὸν νὰ ἴδη,
ἀνάμεσα, Μαρκόποιλος καὶ Βέλτας καὶ Κρεμύδη.

Ο Μικελάκης ὁ Φουκᾶς ἐκίνητο μιὰ μέρα
καβάλα στὴ γαϊδούρα του ν' ἀλλάζῃ τὸν ἀγέρο.
Κι' ἔκει ποῦ ἔτιριζάντες κι' ἔκει ποῦ ἐπερράτηε,
διὰ μιᾶς τώρανκης, δικράντια πᾶς ἐπάτηε.
Αἱμέσως ἐξαπεξέφε κι' ἐπάτηε μὲ τοῦ μῆτες,
κι' ἀρ' τῇ χαρῇ σηκώνονται ἡ δυσὶ του φεβορήτες.
Εἰδ' ἔνα γῶμ' ἀλλόκοτο σὰν τῆς τρηγιᾶς τὸ χρῶμα,
κι' ὁ Μικελάκης ἔμεινε μ' ὄλαιοιχτο τὸ στόμα.

Τὸ χῶμα τοῦ ἐφάνηκε πῶς ἐλαμποκοποῦτε,
καὶ τοσο ἡ ἀνταύγεια πολὺ τὸν ἐμεθοῦσε,
ποῦ ὁ φτωχὸς ἐνόμισε χωρὶς ἀμφιθολία
πᾶς τὸ Κρεμύδη τὸ χωρὶς ἐγίνηκα Αὔστραλία.
Ἐπιτασε μὲ τὰ κέρια του κι' ἀπάν' ἀπάνου σκάφτει
καὶ καθὲ πέτρα πᾶθγανε θαροῦσε πῶς ἀπτάφτει,
κι' ἔλεγ' ὁ μαῦρος τρέμωντας καὶ συγκεκινημένος,
“κάτι! Σουλτάνος βεβαια θάνατος πέπεια θαμμένος!,,

Ο Μικελάκης ἔχωντας χαμένο τὸ μυαλό του
μ' αὐτὴν τὴν ἀνακάλυψη,
γηρυίζει κοκκινόλωμα τὸ μιξημαντολό του
καὶ στὸ Νομάρχη τὸρενε σὰν ἄγια μετάλλη.
Τίρτε, τὸν εχαιρέτησε τοῦ λέει κύρι Νομάρχη,
νὰ μιθῆς πῶς ὑπάρχει,
ἀπάνου στοῦ Μαρκόπουλο, λαμπρὸ μεταλλουργεῖο,
νὰ τὰ τιλεγραφήσωμεν εὐθὺς στὸ Υπουργεῖο,
νάρθοιν ἐδὼ οἱ χημικοὶ πῶχουν τὴν ἐπιστήμην,
νὰ ίδουν αὐτὸ πωδρήκαμε, γιατ' ἵσως νὰ ξεπει;
κι' ἀν εἰναι, σὲ παρακαλῶ νὰ βγῆς νὰ πῆς τὰ δίκηρα μου
κατ' εἰμ' ἔγω ποῦ τόξενκα καὶ θέλω τὰ βρετήκια μου.,,

ποῦ μπαίνει κατακόκκινος καὶ καταΐδρωμένος,
ἀπὸ τὸ ἴδιο μέταλλο κι' ἔκεινος φορτωμένος.
Κι' εἶπε κι' αὐτὸς “Νομάρχη μου ίδου αὐτὰ τὰ εἴδη
ποῦ ἀνακαλυφτήκανε ἀπάνου στὸ Κρεμύδη.
Μήν τὰ νομίσης χώματα, γιατ' ἔχω τὴν ιδέα
πῶς μέσα θάνε μέταλλα καὶ μέταλλα σπουδεῖα.
Γι' αὐτὸ καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ λάβετε τὸν κόπο,
νὰ γράψετε στὴν κυβερνησι, μὴ σώσουμε τὸν τόπο.,,

Κι' ἄλλοι πολλοὶ τόμαθανε ἀρ' τοῦ Ἐληγοῦ τὰ μέρη,
πῶς στὸ Κρεμύδη κρύβεται τοῦ πλούτου τὸ κεμέρι,
κι' ὁ Κυπριώτης ὁ γιατρὸς καὶ δήμαρχος συνάμα,
κι' αὐτὸς πολὺ εὐχάριστα ἐξήγησε τὸ πρᾶμα,
κι' ἀροῦ ἐπήγειρε σπῆτη του κι' ἀνάλυσε μιὰ πέτρα,
εἶπε πῶς ἡ κυβερνησι πρέπει νὰ λάβῃ μέτρα,
Κι' ὁ γερως ὁ πατέρας του ὁ πρών δάτκαλός μου
τέσσε “Μωρ' εἶναι Λαύριο νὰ μὴ χαρῷ τὸ φῶς μου!,,

Ἐγράψανε στὸν Πειραιᾶ μιανοῦ Μελισσαράτου,
ποῦν ἔμπορος ἀρ' τὸν Ἐληγό,
κι' ἔκεινος μόλις τοῦμαθε, ἀφίνει τὴ δουλειά του
κι' ἐπέρασε στὸν Κατεληρὸ,
γιατὶ ἐνόμισε κι' αὐτὸς ὁ φίλος ὁ Λευτέρης,
πῶς ἵσως νὰ γενώτουνε τοῦ Κρεμυδιοῦ Σερπιέρης,
ἄλλα καθὼς ἐκύτταξε τὸ χῶμα στὸ φακότο,
ἔχαλασε τὰ μούτρα του κι' ἐφυγε μὲ τὸ πρώτο.

Τὸ φέρχην καὶ τοῦ Μάνεση τοῦ Σπέρου τοῦ σπετσιέρη,
νὰν τ' ἀναλύσῃ καὶ νὰ πῇ, τίνα στοιχεῖα φέρει.
κι' ὁ Σπέρος τὴν ἀνάλυση τοῦ Κρεμυδιοῦ τὴν ὥλη
μὰ τεοῦπε “μὴ σκοτίζεστε γιατ' εἰν κοκκινοπύλι!,,
Μ' ἀμέσως ἐτηκάθηκε καὶ τοῦπ' ὁ Κυπριώτης,
· Τὸ λέει ἀπὸ τὸ φύόνο σου γιατ' εἰσαι Ληξουριώτης!,,

Καὶ γιὰ τὴν ὥρα ἔμεινε τὸ πρᾶμα ὡς ἔκει·
μὰ καρτερώ τὴν Πέφτη.

ποῦ τότες περιμένονται νάρθοιν οἱ χημικοὶ·
κι' ἐλπίζω πῶς τὸ Μάνεση θὰν τόνε βγάλουν φέτη·
κι' ὁ Μικελάκης αίγουρα θ' αξιωθῇ νὰ ἴδῃ,
οὐλάκι Καλλιφόρνιας ἀπάνου στὸ Κρεμύδη.

Χαρὰ σ' μαδί, μωρὲς τασιά, κι' ἀν πέτοι πρᾶμα γένη!
άσημη στὸ Μαρκόπουλο σὰν κηπολιὰ νὰ βγένη!
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΕΑΝΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μὰ γιὰ τὸ Θεῖο καὶ προσοχὴ μ' αὐτὰ τὰ μεταλεῖα
νὰ μὴν τὰ πάρουν μυρωδεῖα οἱ λόρδοι στὴν Ἀγγλία,
γιατὶ θὲ πάθουμε κι' ἐμεῖς τὴν ἕδικ δυστυχία
πώπαθεν κι' οἱ Τρανσόναλινοι γιὰ τὰ χρυσορρυγεῖα.
Καὶ θάταν ἀσχημο δουλεῖα σὲ τέτοιον μαύρους χρόνους
νὰ μᾶς κανονιτζάρουν τὴν Βάρτα καὶ τοὺς Πρόννους
κι' ὁ Μικελάκης νὰ γενή, ἀπὸ δικηγορίδιον,
δεύτερος Κρούγγερ καὶ Ζουμπέρ νὰ σώσῃ τὸ Κεφαλόδιον.

ΣΚΕΡΤΣΟ

Τὴν ψάθασου, στραβὰ μὴν τὴ φορεῖς.
Εἴν ἀσχημο νὰ γέρνῃ τὸ καπέλο.
Σὲ κάνει κουτσαβάκι! Απορεῖς
μὲ τὴν ἀναίδεια μου; . . . "Ετσι θέλω!

Ηάπερ—Βέστας.

ΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΜΑ

Αἱ ἀπανταχόθεν τῆς νήσου εἰδήσεις περὶ τοῦ
ἐνσκήψαντος περονοσπόρου εἰς τὰς σταφιδαμπέ-
λους εἶνε ἀπελπιστικαὶ. Τοικύται εἰδήσεις μεταδί-
δονται καὶ περὶ τῶν λοιπῶν λοιπῶν τῆς χώρας στα-
φιδοφόρων ἐπαρχιῶν.

'Αλλ' ἐνῷ τοιαύτῃ θεομηνίᾳ ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ
πρωτίστου τῶν προιόντων μας, ἡ κυβέρνησις, ἐκ
συνενόησεως μετὰ τῆς Σταφιδικῆς Τραπέζης, πρό-
κειται, καθὰ βεβαιοῦται, ἵνα προσῇ εἰς τὴν ἐκποίη-
σιν τοῦ παρακρατήματος, ἀνεργομένου εἰς 37 ἑκα-
τομύρια.

Ἐπὶ τούτῳ, συνελθὸν προχθές τὸ Δημοτ. Συμ-
βούλιον Ληξουρίου ἀπέστειλε τηλεγραφικῶς φήμι-
σμά του κατὰ τῆς πωλήσεως τοῦ παρακρατήματος·
οἱ δὲ σταφιδοπαραγωγεῖς ἐπρόκειτο χθὲς νὰ συνέλ-
θωσιν καὶ εἰς συλλαλητήριον.

'Αλλ' ἐνῷ πάντα ταῦτα συμβαίνουσι ἐν τῇ ἐπαρ-
χίᾳ Πάλης, ἥμεις αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι κοιμώμεθα.

Μόλις δὲ προχθές τινὲς τῶν σταφιδοπαραγωγῶν
μας ἀνεφέρθησαν εἰς τὸν Νομάρχην κατὰ τῆς πω-
λήσεως τοῦ παρακρατήματος. Δέν νομίζουσι καὶ οἱ
ἐνταῦθα καὶ οἱ ἐν Σάμῃ σταφιδοπαραγωγεῖς ὅτι
ἔπρεπε νὰ μιμηθῶσι τὴν ἐπαρχίαν Πάλης, ἀντιτασ-
σόμενοι διὰ ἐκείνους, περὶ ζητήματος ζωγκωτάτου;
Ἄσι ἀποφασίσωσιν.

Κατάμεστος ἐπιβατῶν ἀναγωρεῖ κατὰ Σάββα-
τον ἐξ Ἀγίας Εὐφημίας ἡ «Πόλλαρος». Οἱ ταξι-
δεύων κασμος τὴν ἐμαθε πλέον καὶ τὴν προτιμᾶ.
Ἡ ταχύτης τῆς καταπληκτικῆς ἡ δὲ καθαριότης τῆς
πάντοτε ἀμερπτος. Καὶ σπέρ σπουδαιότερον — οἱ
ναῦκοι τῆς σχεδον λάρισμα.

Οἱ ἀριθμοὶ ἐν δύο τρία.

Δῦται, Α. Μήλας, Λ. Κωνσταντινίδης, Λ. Κόκκινος, Ι.
Μογχόπουλος, Σ. Σκιαχδαρέτης, Η. Πεφάνης, Ε. Μακρής, Σ.
Χωραφάς, Α. Λαζαρίδης, Ε. Πολλάτος, Β. Δελλαδέτσιμας

ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ. Τὸ ρόδον τοῦ Μαζίου — 'Αροῦ ἐπάτηταις
τὴ μάντολα ποὺ σοῦ ἔδωσες ἡ ἀπέναντι σοι, γιατὶ τῶρα τὰ
ἐφτιάσετε; — Μπούμ! Ήμεῖς δεν ξειθή δικ τὰ τουάτα κα-
τάλληλοι. — Μήν τρῶς πολὺ παγωτό γιατὶ σὲ ἀπουπουζίδ-
ζει! — Πολὺ μὲ ἐλύπησεν ἡ φράσης τὴν έποιαν ἀπέτεινες εἰς
τὰς δεσποινίδας τὴν Ι. Μαζίου, ὅτι μετά δετὰ μήνας τελειώνεις
τὸν βίον! ἀληθεύει ἄρα γε;

Τὸ δώρον ἔλαγεν εἰς τὸν κ. Εὔγγελινὸν Μακρῆν.

Σήμερον ἐσωτήμεν.

Ποιὸν στρατιωτικὸν παράγγελμα γίνεται καὶ ὅπμα ἐγκλή-
σεως ὄριστηκῆς χρόνου ἐνεστῶτος καὶ πρώτου προτωποῦ;

Τὸ μυθιστόρημα ἡ Μαζίνα, θεδούη διὰ κλήρου εἰς ἐνα τῶν
λυτῶν.

×××

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— 'Απεβίωσεν ἐν Βρετανίᾳ τῆς Ρωμανίας ἡ 'Ανδρίκης Κα-
ραδινός, αδελφὸς τῶν συμπολιτῶν μας Χαροκλίμπους καὶ Δη-
μητρίου Καρανδινοῦ. Ο μακαρίστης ἐμπορευόμενος ἐκεὶ πρὸ^τ
πολλοῦ, καθῆκεν διὰ τῆς ικανότητος καὶ τιμιότητος του, ἐμ-
πρέπουσαν θέσιν ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ. Φύσει ἀρχίδες, πολ-
λοὺς ὑπεστήκεις καὶ εὑρητῆσες, ὃ δεύθετός του κατελύπτει
τὸ εἰν Φουμανίᾳ ἐλληνικὸν στοιχεῖον. Συλλυπουμένης ἐγκαρ-
δίως τοὺς ἀδελφούς καὶ λαμπούς σ. γγενεῖς.

— Διασισθη δημοτικὸς ιατρὸς τοῦ δήμου Αηξουρίου ὁ ἀξιό-
τικος κ. Πιούζης Ηλιαρινός.

— 'Ανεγκάρωταιν ἐντεῦθεν πρὸ θυμερῶν τὰ ἀξιόλογα μέλη
τοῦ στρατολογικοῦ συμβουλίου, ὃ πρόεδρος ο Λ. Σιάρικας τα-
γματάρχης καὶ ὁ ὑπίκτρο, Γ. Μωραΐτης ὁ δὲ ἀξία ικανώς ἐξ-
τικήν ἐν Κεφαλληνίᾳ.

— 'Ανεγκάρωταιν διὰ τὴν ἐκθετιν τῶν Παρναίων ὁ κ. Φ.
Τσιτσέλης ιατρὸς καὶ ὁ κ. Γ. Πινιατώρος.

— 'Εριστώμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. δημάρχου ὡς πρὸς τὸ
ζήταμα τῆς φωτιφίας. Ίδιως κατὰ τὰς πηγας ταῦτας πλημ-
μελέστατα γίνεται αὕτη ἐγέιρουσα τὰ δίκαια τῶν κατοίκων
παράπονα.

— 'Ο παγκοσμίου φήμης διάσημος ἀριθμοργήμων κ. Δια-
μαντῆς, ἐλκων τὴν καταγωγὴν ἐκ Πόλλαρου τῆς Κεφαλληνίας
ἀρκεντίται προσεχῶς ἐνταῦθα προτιμέμενος νὰ δώσῃ ἐσπεριδα
τινά ἡ τὰς εἰσπράξεις θὰ διατέσση ὑπέρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ.
Δὲν ἀμφιβολοῦμεν ὅτι ο κόσμος θὰ συρριύσῃ εἰς ὅλων τῶν με-
ρῶν τῆς νήσου ἵνα θαυμάσῃ τὸ ἐκτακτον προτέρημα τοῦ πα-
τριώτου μας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΓΗΟΙΣ Α. ΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΕΣΙΑΝΟΣ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ